

[Johannes Hansen.]

nu engang skal holde i Gang, ikke alle sammen er lige begejstrede for den Udvikling, vi efterhaanden er kommet ind i: at der kan betales en betydelig højere Arbejds løn ved Arbejder med offentlig Støtte — hvilket ganske naturligt vanskeliggør det for dem, der ikke faar offentlig Støtte, at faa den nødvendige Arbejdskraft til deres Bedrift.

Vi er imidlertid interesserede i Spørgsmaalet og villige til at gaa ind i en saglig Forhandling for at finde et saadant Grundlag, at dette Lovforslag kan blive ført igennem paa en forstandig Maade til Gavn for Landbrugserhvervet og de Arbejdere, der bliver beskæftiget. Men det maa selvsagt ikke ske saaledes, at man derigennem skader den Del af Landbrugserhvervet, som ikke har Lejlighed til at faa offentlig Støtte til Arbejders Udførelse.

Viggo Hansen: Naar Forslaget nu fremsættes paa ny, efter at det har været behandlet saa grundigt i forrige Rigsdagsamling og gennemløbet alle de forskellige Faser, som nu engang hører med, maa man jo mene, at der foreligger nye Momenter til Klaring af Spørgsmaalene, og vi har ikke noget imod at deltage i en Drøftelse angaaende en Forlængelse af denne Lovgivning.

Jørgen Jørgensen: Fra alle Sider har det været beklaget, at Grundforbedringslovforslaget blev standset, da det sidst var til Behandling i Rigsdagen. Der er ingen Tvivl om, at denne Lovgivning ude i Befolkningen er blevet modtaget med stor Tilfredshed, og jeg kan ikke rigtig forstaa de Betæneligheder, som det ærede Medlem Hr. Johannes Hansen gav Udtryk for, og som skulde findes i Landbrugskredse ved denne Ordning. Naar man har andraget om Tilskud og Laan i det Omfang, der her har været Tale om, langt ud over, hvad der var Penge til, tyder det jo egentlig ikke paa, at Betænelighederne har været saa meget store, i hvert Fald ikke hos de Folk, der havde Brug for Loven, og naar vi ser paa de Henvendelser, vi har faaet her til Rigsdagen, efter at Arbejdet var gaaet i Staa, rundt omkring fra Landbrugsorganisationer, fra Grundforbedringsudvalg, fra Folk, der er kendt med Forholdene ude i det praktiske Liv, saa tyder det jo heller ikke paa, at der var store Betæneligheder ved Loven derude.

Det ærede Medlem gjorde særlig opmærksom paa, at Venstre havde været vil-

ligt til at stille et Beløb til Raadighed til Arbejder, som var udført, for at de Folk, der havde udført Arbejdet i god Tro, ikke skulde komme i Vanskelighed, men det Spørgsmaal havde jo ikke saa meget stor Interesse, naar det kun drejede sig om en Brøkdel af de Arbejder, der var udført, og naar det var meget vanskeligt at trække Grænsen imellem, hvornaar en Mand var berettiget til Tilskud, og hvornaar han ikke var det. Det var meget vanskeligt, naar man ikke vilde give Tilskud til alle dem, der havde faaet Arbejdet udført og godkendt af Grundforbedringsudvalgene.

Jeg kan heller ikke rigtig forstaa den Betænelighed, som det ærede Medlem gav Udtryk for, at man ved disse Arbejder fremkaldte en højere Løn for andre Arbejder ude i Landet. Det ærede Medlem og hans Parti har jo foreslaaet, at hvor der var Overenskomster om Lønningerne mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, skulde de følges, og de Steder kan det altsaa ikke være, at det ærede Medlem tænker paa.

Jeg maa i det hele taget sige, at jeg tror, dette Lovforslag i sig selv er saa sagligt velbegrundet, at det vil blive gennemført inden meget længe. Her er et Omraade, hvor man fra alle Sider erkender, at man med forholdsvis smaa Midler fra det offentliges Side har været i Stand til i betydelig Grad at bidrage til Afhjælpning af Arbejdsløsheden og at faa nyttigt værdiskabende Arbejde udført, et Arbejde, som har virket tilfredsstillende baade for de Mennesker, der fik Arbejde udført, og for dem, der fik Beskæftigelse derved. Jeg tror, at dette Lovforslags saglige Styrke vil gøre det muligt at faa de Uoverensstemmelser bragt ud af Verden, der hidtil har været, saa at et Resultat kan opnaas, og jeg vil derfor henstille, at man ikke paa nuværende Tidspunkt trækker Linierne skarpere op, end at man er i Stand til at finde hinanden paa et forstandigt Grundlag. Saa meget langt har der jo hidtil ikke været imellem Standpunkterne, og naar man maa erkende, at det er en god og nyttig Lovgivning, det her drejer sig om, naar man fra alle Sider ude i Befolkningen, der kender dens Virkninger, erkender, at den har virket tilfredsstillende, saa maa man ogsaa søge at naa et Resultat. Jeg kan tilsige mit Partis Medvirkning til, at Forslaget gennemføres og gennemføres hurtigt, saa at den Frygt og Uro, der er i mange Kredse, hvor de har faaet Arbejde udført og nu er bange for ikke at skulle faa Laan bevilget, kan blive fjernet.